

O kad išauštų aušruže!

O kad iš - auš - tų auš - ru - žė!
Kad pa - te - kè - tų sau - lu - žė!
Kad pa - ma - ty - čiau sa - vo ber - ny - tį
at - jo - jant.

- 1 O kad išauštų aušruže!
Kad patekėtų saulužė!
Kad pamatyčiau
savo bernytį
atjojant.
- 2 O ir atjojo bernužis!
O ir sustojo jaunasis.
Eikš mergužėle!
Eikš vartelius man
atkelti!
- 3 Jei suviliociau bernužį,
liepsiu palaukt valandųžį!
Jam tai ne tiko!
Laukte ne laukė!
Pajojo!
- 4 O kad išauštų aušružė!
Kad pateketų saulužė!
Kad vel išvysčiau
savo bernytį
atjojant!

O kad išauštų aušružė!

1

O kad išauštų aušružė!
Kad patekėtų saulužė!
Kad pamatyčiau
savo bernytį
atjojant.

O möchte die Morgenröte aufdämmern!
O möchte die Sonne aufgehen!
Wenn ich nur sehen könnte
meinen Geliebten
heranreitend!

2

O ir atjojo bernužis!
O ir sustojo jaunasis.
Eikš mergužėle!
Eikš vartelius man
atkelti!

Und ein Bürschchen ritt heran!
Und der Junge stand still.
Komm her, Mädchen!
Komm her, mir das Tor
zu öffnen!

3

Jei suviliociau bernužį,

liepsiu palaukt valandužį!

Wenn ich den Burschen für mich
 gewinnen würde,
ich werde ihn ein Stündchen warten
 lassen!

Jam tai ne tiko!
Laukte ne laukė!
Pajojo!

Ihm gefiel das nicht!
Er wartete nicht!
Er ritt davon!

4

O kad išauštų aušružė!
Kad patekėtų saulužė!
Kad vel išvysčiau
savo bernytį
atjojant!

O möchte die Morgenröte aufdämmern!
O möchte die Sonne aufgehen!
Wenn ich wieder erblickte
meinen Burschen
heranreitend!